

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 7 kwietnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w G. W. X Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Andrzej Miszczak

Protokolant: sekr. sąd. Marta Andrzejewska

po rozpoznaniu w dniu 24 marca 2017 r. w G. W.

sprawy z **powództwa B. P. (1)**

przeciwko (...) S.A. w T.

o zwolnienie spod egzekucji

I. **oddala powództwo,**

II. **zasądza od powódki na rzecz pozwanego 8 048,92 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.**

UZASADNIENIE

Powódka B. P. (1) wniosła o zwolnienie spod egzekucji KM (...):

1. (...) nr rejestracyjny (...) rok produkcji 2002 nr VIN (...)
2. naczepy W. o numerze rejestracyjnym (...) rok produkcji 2002
3. (...) o numerze rejestracyjnym (...) rok produkcji 2002 nr VIN (...)
4. wózka widłowego R35 rok produkcji 2007 r. o numerze (...);

zasądzenie zwrotu kosztów wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, że jest właścicielem powyższych ruchomości, które zostały zajęte przez komornika. Pozwany nie odpowiedział na wezwanie powódki o zwolnienie rzeczy spod zajęcia.

Pozwany (...) S.A. w (...) wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na swoją rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według spisu kosztów - k.315.

Pozwany podniósł zarzut swojego pokrzywdzenia wskutek sprzedaży ruchomości wskazanych w pozwie przez dłużnika Z. (...) na rzecz powódki żądając uznania w stosunku do siebie tych umów za bezskuteczne mając na uwadze wierzytelności wobec dłużnika Z. P. w wysokości 188 617,21 zł należności głównej, wraz z odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych, kosztami procesu, postępowania klauzulowego i zabezpieczającego a objęte nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu nakazowym przez Sąd Okręgowy w T. z 6 września 2016 roku sygn. akt VI GNc (...) oraz z 15 września 2016 roku sygn. akt VI GNc (...) (k.146-147).

Sąd rejonowy ustalił co następuje:

Powódka pismem z 22 września 2016 roku wezwał (...) S.A. do zwolnienia spod zajęcia ruchomości wskazanych w pozwie. Pozwany odmówił.

Powódka jest żoną Z. P..

- okoliczności bezsporne

Z. P. zawarł z (...) SA szereg umów sprzedaży towarów branży metalowej –na łączną kwotę 188 617,22 zł które to transakcje opisują faktury:

1. data sprzedaży 24.05.2016 na kwoty: 13 836,12 zł, 3 011,04 zł, 3 011,04 zł - data zapłaty 8.07.2016 r. – faktury nr (...),
2. data sprzedaż 3.06.2016 r. na kwotę: 18 167,95 zł - data zapłaty 18.07.2016 r. – faktura nr (...),
3. data sprzedaż 14.06.2016 r. na kwoty: 19 641,64 zł, 5 476,16 zł, 15 584,40 zł - data zapłaty 29.07.2016 – faktury nr (...)
4. data sprzedaż 15.06.2016 r. na kwotę 8 zł data zapłaty 30.07.2016 r. - faktura nr (...)
5. data sprzedaż 6.07.2016 r. na kwotę: 15 106,82 zł - data zapłaty 20.08.2016 r. - faktura nr (...)
6. data sprzedaż 19.07.2016 r. na kwoty 40 752 zł, 41 400 zł - data zapłaty 5.09.2016 r. – faktury nr (...)
7. data sprzedaż 21.07.2016 r. na kwotę 12 622,04 zł - data zapłaty 4.09.2016 – faktura nr (...),

dowód:

- faktury k.60-74

Należności z powyższych faktur nie uregulował w związku z czym (...) S.A. wystąpił 30 sierpnia 2016 roku do Sądu Okręgowego w T. z pozwem o zapłatę. Sąd Okręgowy w T. w sprawie VI GNc (...) nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu nakazowym zasądził od dłużnika na rzecz (...) S.A. 93 843,17 zł wraz z odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od kwot:

1. 13 836,12 zł od 9 lipca 2016 roku,
2. 3 011,04 zł od 9 lipca 2016 roku,
3. 3 011,04 zł od 9 lipca 2016 roku,
4. 18 167,95 zł od 19 lipca 2016 roku,
5. 19 641,64 zł od 30 lipca 2016 roku,
6. 5 476,16 zł od 30 lipca 2016 roku,
7. 15 584,40 zł od 30 lipca 2016 roku,
8. 8 zł od 31 lipca 2016 roku,
9. 15 106,82 zł od 21 sierpnia 2016 roku

- do dnia zapłaty oraz 6 591 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Nakaz zapłaty uprawomocnił się w dniu 5 października 2016 roku.

Dowód:

- Odpis pozwu z 30.08.2016 r. z prezentatą SO w T. k.75-77
- Odpis nakazu zapłaty VI GNc (...) k.81, 90-91

(...) S.A. wnioskiem z 9 września 2016 roku wniósł do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w G. J. B. (1) o zabezpieczenie roszczeń pieniężnych na podstawie nakazu zapłaty w sprawie VI GNc (...). Postępowanie zabezpieczające prowadzone było pod sygnaturą KM (...).

W dniu 21 września 2016 r. w miejscu prowadzenia działalności przez dłużnika w obecności B. P. (2), T. P. (1), komornika sądowego J. B. (1) i asesora komorniczego J. N. (1) dokonano zajęcia ruchomości w postaci:

- 1) M. (...) nr rejestracyjny (...) rok produkcji 2002 nr VIN (...)
- 2) Naczepa W. o numerze rejestracyjnym (...) rok produkcji 2002
- 3) I. (...) o numerze rejestracyjnym (...) rok produkcji 2002 nr VIN (...)
- 4) W. do produkcji bloczków betonowych wraz z formami
- 5) Wózek R35 rok produkcji 2007 r. o numerze (...)

W czasie czynności dłużnik oświadczył, że nie jest w stanie spłacić zabezpieczenia, gdyż posiada długi w wysokości ok. 13 000 000 zł. W zakresie ruchomości wskazanych w pkt. 1,2,3,5 wskazał, że ich właścicielem jest powódka.

W toku postępowania zabezpieczającego T. - (...). T. O. (1), T. O. (2), J. O. sp. j. w K., T. - (...). Sp. z o.o. w K., T. - (...). Sp. z o.o. sp.k. w K., (...) w P., (...) sp. z o.o. w L. złożyły oświadczenie, że nie posiadają żadnych wierzytelności wobec dłużnika. Postanowieniem z 4 listopada 2016 r. komornik zakończył postępowanie zabezpieczające w sprawie.

Postanowieniem z 28 listopada 2016 roku zasądzono od dłużnika na rzecz (...) S.A. 3 556,21 zł kosztów postępowania zabezpieczającego.

Wnioskiem z 10 października 2016 r. (...) S.A. wniósł do komornika J. B. (2) o wszczęcie egzekucji komorniczej przeciwko dłużnikowi na podstawie nakazu zapłaty w sprawie VI GNc (...), wskazując na uprzednio toczące się postępowanie zabezpieczające KM (...). Postępowanie wszczęto pod sygnaturą Km (...).

W toku postępowania egzekucyjnego komornik ustalił, że dłużnik jest właścicielem jednej nieruchomości położonej w G. W. przy ul. (...) nr księgi wieczystej (...).

Z bazy (...) na dzień 17.10.2016 r. wynika, że dłużnik jest właścicielem:

- 1) Jelcza o nr rej. (...) rok produkcji 1982 r.,
- 2) naczepy ciężarowej T. o nr rej. (...) rok prod. 1988,
- 3) ciągnika samochodowego I. o nr rej. (...) rok produkcji 1995 oraz
- 4) (...) o nr rej. (...) rok produkcji 1998.

Z kolei ze źródeł tej bazy wynika, że na dzień 1 kwietnia 2016 r. dłużnik był właścicielem oprócz ww. pojazdów jeszcze:

- 1) ciągnika samochodowego I. (...) o nr rej. (...) rok produkcji 2002
- 2) samochodu osobowego S. (...) o nr rej. (...) rok produkcji 2007

- 3) (...) o nr rej. (...) rok produkcji 2005
- 4) (...) o nr rej. (...) rok produkcji 2002
- 5) naczepy ciężarowej W. o nr rej. (...) rok produkcji 2002
- 6) B. (...) o nr rej. (...) rok produkcji 2007
- 7) przyczepy ciężarowej SAM o nr rej. (...) rok produkcji 2002

T. - (...). T. O. (1), T. O. (2), J. O. sp. j. w K., T. - (...). Sp. z o.o. w K., T. - (...). Sp. z o.o. sp.k. w K., (...) w P., złożyli oświadczenie, że nie posiadają żadnych wierzytelności wobec dłużnika.

(...) Bank S.A. w W. wskazał, że brak środków uniemożliwia zajęcie rachunku bankowego.

Dowód:

- Wniosek z 9.09.2016 r. k.84
- Wniosek z 10.10.2016 r. k.92-93
- Postanowienie SO w T. z 28.11.2016 r. VI GNc (...) k.151-153
- Protokół zajęcia ruchomości z 21.09.2016 r. k.35 akt KM (...)
- Protokół z 21.09.2016 r. k.34 akt KM (...)
- Pismo T. - (...). Sp. j. w K. k.52 akt KM (...)
- Pismo T. - (...). Sp. z o.o. w K. k.53 akt KM (...)
- Pismo Rad - (...). Sp. z o.o. sp.k. w K. k.54 akt KM (...)
- Pismo (...) k.68 akt KM (...)
- (...) sp. z o.o. w L. k.73 akt KM (...)
- Postanowienie z 4.11.2016 r. k.84 akt KM (...)
- Wydruk z podsystemu ksiąg wieczystych k.27 akt Km (...)
- Wydruk z bazy (...) k.51, 70-72, 77-79 akt Km (...)
- Pismo (...) k.52 akt Km (...)
- Pismo T. - (...). Sp. j. w K. k.61 akt Km (...)
- Pismo T. - (...). Sp. z o.o. w K. k.60 akt Km (...)
- Pismo Rad - (...). Sp. z o.o. sp.k. w K. k.62 akt Km (...)
- (...) Bank S.A. k. 73 akt Km (...)

13 września 2016 roku (...) S.A. wniósł do Sądu Okręgowego w T. pozew o zapłatę przeciwko Z. P.. Sąd 15 września 2016 roku wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym – sygn. akt VI GNc (...) - i zasądził od dłużnika na rzecz (...) S.A. 94 774,04 zł wraz z odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od kwot:

1. 12 622,04 zł od 5 września 2016 roku,

2. 40 752 zł od 6 września 2016 roku,

3. 41 400 zł od 6 września 2016 roku

- do dnia zapłaty oraz 5 417 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Nakaz uprawomocnił się 19 października 2016 roku.

Dowód:

- Odpis pozwu z 13.09.2016 r. z prezentatą SO w T. k.78-80
- Odpis nakazu zapłaty VI GNc (...) k.82, 88-89

(...) S.A. wnioskiem z 21 września 2016 roku wniósł do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w G. J. B. (1) o zabezpieczenie roszczeń pieniężnych na podstawie nakazu zapłaty w sprawie VI GNc (...). Postępowanie zabezpieczające toczyło się pod sygnaturą KM (...).

W toku postępowania zabezpieczającego (...) S.A. we W. wskazał, że brak wystarczających środków pieniężnych stanowi przeszkodę w realizacji zajęcia egzekucyjnego. T. - (...). T. O. (1), T. O. (2), J. O. sp. j. w K., T. - (...). Sp. z o.o. w K., T. - (...). Sp. z o.o. sp.k. w K., (...) w P., (...) sp. z o.o. w L. złożyli oświadczenie, że nie posiadają żadnych wierzytelności wobec dłużnika. Postanowieniem z 4 listopada 2016 r. komornik zakończył postępowanie zabezpieczające w sprawie

Postanowieniem z 28 listopada 2016 roku Sąd Okręgowy w T. zasądził od dłużnika na rzecz (...) S.A. 3 445,92 zł zwrotu kosztów postępowania zabezpieczającego.

Wnioskiem z 27 października 2016 r. (...) S.A. wniósł do komornika J. B. (2) o wszczęcie egzekucji komorniczej przeciwko dłużnikowi na podstawie nakazu zapłaty w sprawie VI GNc (...), wskazując na uprzednio toczące się postępowanie zabezpieczające KM (...). Postępowanie egzekucyjne wszczęto pod sygnaturą Km 5569/16.

Dowody:

- Wniosek z 21.09.2016 r. k.83
- Wniosek z 27.10.2016 r. k.94-95
- Postanowienie SO w T. z 28.11.2016 r. VI GNc (...) k.148-150
- (...) S.A. k.23 akt KM (...)
- Pismo T. - (...). Sp. z o.o. k.27 akt KM (...)
- Pismo T. - (...). Sp. z o.o. sp. k. k.28 akt KM (...)
- Pismo T. - (...). Sp. j k.29 akt KM (...)
- Postanowienie z 4.11.2016 r. k. 41 akt KM (...)

B. P. (1) rozpoczęła prowadzenie działalności gospodarczej pod firmą (...).P. (...) B. P. (1) od 18 stycznia 2016 r. Swoim pełnomocnikiem jako przedsiębiorcy uczyniła Z. P.. Działalność gospodarczą rozpoczęła prowadzić w miejscu, które prowadził jej mąż tj. w G. W. przy ul. (...). B. P. (1) i Z. P. 19 grudnia 2001 r. zawarli umowę wyłączającą wspólność majątkową małżeńską.

Z. P. działalność gospodarczą rozpoczął prowadzić 30 maja 1988 r. Z. P. w toku prowadzonej działalności działał za pośrednictwem A. P. oraz B. P. (2). B. P. (1) w prowadzonej działalności gospodarczej również korzysta z usług ww. osób. B. P. (1) kupuje rzeczy w (...) S.A. na przedpłaty, mniej więcej od połowy 2016 roku. Nie ma sporów na tym tle między stornami.

Z. P. z (...) S.A. współpracował od wielu lat i do 2016 roku współpraca przebiegała bez zarzutów. Z. P. zawarł niekorzystne umowy z podmiotami trzecimi z (...) z L. i P. P. (1), które nie zapłaciły mu należności za dostarczony towar. Powyższe spowodowało zatory płatnicze i brak możliwości rozliczenia się przez dłużnika ze swoimi dostawcami. B. P. (2) syn powódki i Z. P. powiedział T. P. (1) – kierownikowi działu windykacji (...) S.A. – że jeżeli nie uda się porozumieć z wierzycielami, to otworzą firmę na B. P. (1) i poprzez tą firmę będą spłacać wierzycieli. Przy czym dopóki Z. P. nie rozstrzygnie spraw ze swoimi nierzetelnymi dłużnikami nie ma możliwości spłaty wierzycieli. 21 września 2016 r. w toku prowadzenia zajęcia komorniczego Z. P. powiedział T. P. (1), że chce przeprowadzić postępowanie restrukturyzacyjne, wskazał że nie posiada majątku, nie ma z czego przeprowadzić egzekucji a pojazdy stojące na placu zostały zbyte na rzecz małżonki.

Dowód:

- wydruk z (...) z 26.09.2016 r. k.85-86, 87
- wydruk danych firmy powódki z portalu metale.pl k.157
- wydruk maila od A. P. do pozwanej z 25.08.2016 r. k.158
- kserokopia wizytówek k.159
- zamówienia powódki u pozwanego k.160-161
- wydruk wpłat dłużnika (...) S.A. k.166
- sprawozdanie (...) z 15.12.2016 r. w sprawie V GU 82/16 k.190-266
- umowa wyłączająca wspólność majątkową małżeńską z 19.12.2001 r. k.213-214
- zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa z 10.08.2016 r. k.206-212
- zeznania świadka T. P. (1) k.168-169

22 września 2016 r. do Sądu Rejonowego w G. W. wpłynął wniosek (...) sp. z o.o. w Z. o ogłoszenie upadłości PHU (...) w G. W. poprzez likwidację majątku, wnosząc o zabezpieczenie majątku i ustanowienie nadzorcy sądowego. W uzasadnieniu wskazał, że dłużnik zamówił pomiędzy kwietniem a czerwcem 2016 r. produkty na kwotę 880 989,98 zł, z czego około 476 000 zł to należności przeterminowane ponad 3 miesiące.

Sprawa została zarejestrowana pod sygnaturą V GU 82/16.

15 grudnia 2016 r. Tymczasowy Nadzorca Sądowy – K. (...) – złożył sprawozdanie z badania stanu majątkowego i finansowego dłużnika pod kątem przesłanek ogłoszenia upadłości i podstaw do ustanowienia zarządu przymusowego na czas trwania postępowania.

Kłopoty finansowe dłużnika rozpoczęły się po nawiązaniu współpracy z (...) sp. z o.o. Kwota niezapłaconych przez te podmioty dłużnikowi faktur opiewa na kwotę 13 047 717,90 zł. Od kwietnia 2016 r. dłużnik zaprzestał regulować swoje zobowiązania wobec dostawców z uwagi na zatory płatnicze. Od lipca 2016 r. nie regulował należności z uwagi na nie wykonywanie działalności gospodarczej.

Dłużnik jest właścicielem nieruchomości zabudowanej budynkiem biuro – magazynowym i dwoma budynkami magazynowymi w G. W. przy ul. (...) dla której Sąd Rejonowy w G. W. prowadzi księgę wieczystą (...). Dłużnik posiada operat z marca 2013 r. sporządzony na potrzeby uzyskania przez dłużnika kredytu, w którym wyceniono nieruchomość na 1 113 000 zł. Nieruchomość jest obciążona hipoteką umowną łączną na rzecz Banku (...) S.A. na kwotę 1 950 000 zł. Od 1 kwietnia 2016 r. nieruchomość jest w bezpłatnym użyczeniu powódki, na podstawie umowy zawartej na czas nieokreślony z 6 miesięcznym okresem wypowiedzenia. Koszty utrzymania nieruchomości, w tym podatek od nieruchomości obciążają powódkę.

Z. P. 19 października 2015 r. darował synowi B. P. (2):

1) udział do 1/2 w prawie własności lokalu niemieszkalnego stanowiącego odrębną nieruchomość w Ś., dla której Sąd Rejonowy w Świnoujściu prowadzi księgę wieczystą nr (...)

2) prawo własności do lokalu stanowiącego odrębną nieruchomość w G. W. przy ul. (...), dla którego Sąd Rejonowy w G. W. prowadzi księgę wieczystą nr (...)

3) prawa własności do lokalu stanowiącego odrębną nieruchomość w P. przy ul. (...) dla którego Sąd Rejonowy w P. prowadzi księgę wieczystą nr (...)

4) udział do 1/2 prawa własności nieruchomości zabudowanej budynkiem mieszkalnym przy ul. (...) w G. W., dla której Sąd Rejonowy w G. W. prowadzi księgę wieczystą nr (...) oraz udziału w 2/40 w prawie użytkowania wieczystego drogi położonej w G. W. przy ul. (...) dla którego Sąd Rejonowy w G. W. prowadzi księgę wieczystą nr (...)

5) prawo własności nieruchomości gruntowej niezabudowanej położonej w K. dla której Sąd Rejonowy w G. W. prowadzi księgę wieczystą nr (...)

15 stycznia 2016 r. dłużnik darował powódce grunt oddany w użytkowanie wieczyste i budynek stanowiący odrębną nieruchomość położony w G. W. przy ul. (...), dla którego Sąd Rejonowy w G. W. prowadzi księgę wieczystą nr (...).

Dłużnik zbył na rzecz powódki 4 lokale niemieszkalne położone w S. przy ul. (...), objęte księgami wieczystymi o numerach: (...), (...), (...), (...). Dłużnik przedłożył Tymczasowemu Nadzorcy Sądowemu tylko warunkową umowę sprzedaży – pod warunkiem że (...) S.A. nie skorzysta z prawa pierwokupu - co do lokalu objętego księgą wieczystą nr (...), za który przewidziano cenę 6 002 400 zł płatną w ciągu 7 lat od dnia zawarcia umowy przeniesienia.

Analizując ruchomości dłużnika (...) wskazał tylko na (...) o wartości księgowej 16 394 zł. Dłużnik nie przedłożył – mimo wezwania (...) stanu środków trwałych i wyposażenia na dzień 31 grudnia 2014 r. i 31 grudnia 2015 r. Z ustnego oświadczenia dłużnika wynika, że nie dysponuje żadnym wyposażeniem.

Dłużnik posiada należność o wartości nominalnej w wysokości 13 205 872,59 zł wobec (...) sp. z o.o. na kwotę 9 381 151,04 zł, P. P. (2) PM BUD na kwotę 3 666 566,86 zł, (...) sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej na kwotę 58 530,42 zł, L. K. Przedsiębiorstwo (...) na kwotę 23 768,58 zł, J. K. Przedsiębiorstwo Produkcyjno Handlowe na kwotę 37 307,95 zł, (...) s.c. na kwotę 4 208,22 zł J. N. (2) Zakład Usług Budowlanych na kwotę 14 900,70 zł. Dwie największe wierzytelności pochodzą z 2016 r. i toczą się o nie postępowania sądowe, w których dłużnik wystąpił o zwolnienie od kosztów sądowych. (...) wstępnie przyjął ściągalskość należności na 10% tj. 1 320 587,25 zł. W postępowaniach sądowych dłużnika reprezentuje adw. P. K..

Dłużnik nie posiada środków pieniężnych a w rachunku bankowym posiada kredyt bieżący wykazujący saldo – 2 009 061,34 zł. Dłużnik prowadzi jedną kasę gotówkową, której stan na dzień 15 listopada 2016 r. wynosi 538,90 zł, które będą przeznaczone na bieżące koszty.

Dłużnik posiada nieuregulowane zobowiązania na łączną kwotę 11 998 386,99 zł, w tym 2 009 061,34 zł wobec (...) S.A. z tytułu kredytu w rachunku, która to należność zabezpieczona jest hipoteką do kwoty 1 950 000 zł. Zobowiązania pochodzą z 2016 r., od kwietnia 2016 r. widoczne jest trwale zaprzestanie regulowania zobowiązań przez dłużnika.

Dłużnik jest stroną w dwóch postępowaniach sądowych. Pierwsze z powództwa (...) sp. z o.o. o zapłatę 308 824,93 zł – pozew złożony 29 września 2016 r., 17 października 2016 r. został wydany przez Sąd Okręgowy w P. nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym IX GNe (...).

Drugie z powództwa (...) S.A. o zapłatę 94 774,04 zł – zostało wszczęte postępowanie egzekucyjne przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w G. J. B. (1).

(...) złożył oświadczenie, że w jego ocenie wniosek o ogłoszenie upadłości likwidacyjnej jest zasadny.

Dłużnik w postępowaniu upadłościowym złożył wniosek o wstrzymanie dalszego procedowania w przedmiocie ogłoszenia upadłości, albowiem przygotowuje wniosek o otwarcie postępowania restrukturyzacyjnego. (...) sp. z o.o. w Z. sprzeciwił się temu wnioskowi wskazując na wyzbywanie się przez dłużnika majątku.

Dowód:

- odpis wniosku (...) sp. z o.o. w Z. k.186-189
- sprawozdanie (...) z 15.12.2016 r. w sprawie V GU 82/16 k.190-266
- zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa z 10.08.2016 r. k.206-212
- warunkowa umowa sprzedaży z 1.03.2016 r. k.215-223
- oświadczenie rzeczoznawcy nieruchomości A. W. z 4.03.2013 r. k.224-226
- oświadczenie Z. P. z 8.11.2016 r. k.227-228
- umowa użyczenia z 1.04.2016 r. dłużnika i powódki k.229-230
- raport o środkach trwałych na dzień 30.09.2016 r. k.231
- wykaz należności Z. P. wg dokumentów księgowych wg stanu na dzień 7.11.2016 r. k.232-233
- wykaz należności Z. P. wg dokumentów księgowych wg stanu na dzień 7.11.2016 r. wobec (...) sp. z o.o. w L. k.234
- wykaz należności Z. P. wg dokumentów księgowych wg stanu na dzień 7.11.2016 r. wobec B. P..U.P. sp. z o.o. w M. k.235
- wykaz należności Z. P. wg dokumentów księgowych wg stanu na dzień 7.11.2016 r. wobec PP E. L. K. k.236
- wykaz należności Z. P. wg dokumentów księgowych wg stanu na dzień 7.11.2016 r. wobec J. K. Przedsiębiorstwo Produkcyjno Handlowe k.237
- wykaz należności Z. P. wg dokumentów księgowych wg stanu na dzień 7.11.2016 r. wobec (...) s.c. k.238
- wykaz należności Z. P. wg dokumentów księgowych wg stanu na dzień 7.11.2016 r. wobec (...) J. N. (2) k.239
- wykaz należności Z. P. wg dokumentów księgowych wg stanu na dzień 7.11.2016 r. wobec PM-BUD P. P. (1) k.240
- odpis pozwu dłużnika przeciwko (...) sp. z o.o. w L. z 22.09.2016 r. kierowany do SO w Szczecinie o zapłatę 9 381 152 zł k.241-244

- odpis pozwu dłużnika przeciwko P. P. (2) kierowany do SO w Szczecinie o zapłatę 3 666 567 zł k.245-248
- odpis pozwu dłużnika przeciwko P. P. (2), T. S., M. P. kierowany do SO w G. W. o zapłatę 9 381 152 zł k.249-252
- odpis pozwu z powództwa (...) sp. z o.o. w M. o zapłatę od dłużnika 308 824,83 zł k.258-259
- odpis nakazu zapłaty z 17.10.2016 r. SO Poznań sygn. akt IX GNC (...) k.260
- odpis nakazu zapłaty SR w Gorzowie Wlkp. z 9.01.2015 r. sygn. akt V GNC (...) k.261
- raport kasowy z 15.11.2016 r. k.263
- pismo dłużnika z 30.12.2016 r. k.264
- pismo (...) sp. z o.o. w Z. z 30.12.2016 r. k.265-266

Powódka w toku prowadzonej działalności wystawiła następujące faktury:

- 1) 18 maja 2016 r. na rzecz (...) J.-bud J. B. (3) w S. na kwotę 1 240,22 zł wskazując, że dokonano zapłaty gotówką – faktura nr (...);
- 2) 18 maja 2016 r. na rzecz PP R. G. w Zwierzyńcu na kwotę 1 867,85 zł wskazując, że dokonano zapłaty gotówką – faktura nr (...);
- 3) 18 maja 2016 r. na rzecz ZO P. Z. w S. na kwotę 1 422,42 zł wskazując, że dokonano zapłaty gotówką – faktura nr (...);
- 4) 20 maja 2016 r. na rzecz Kowalstwo (...) M. W. w D. na kwotę 1 206,29 zł wskazując, że dokonano zapłaty gotówką – faktura nr (...);
- 5) 23 maja 2016 r. na rzecz Kowalstwo (...) M. W. w D. na kwotę 3 059,85 zł wskazując, że dokonano zapłaty gotówką – faktura nr (...);
- 6) 24 maja 2016 r. na rzecz Kowalstwo (...) E. M. w K. na kwotę 1 527,68 zł wskazując, że dokonano zapłaty gotówką – faktura nr (...);
- 7) 24 maja 2016 r. na rzecz (...) sp. z o.o. w G. na kwotę 2 436,03 zł wskazując, że dokonano zapłaty gotówką – faktura nr (...);
- 8) 25 maja 2016 r. na rzecz Usługi (...) s.c. D. S., J. M. w D. na kwotę 3 820,32 zł wskazując, że dokonano zapłaty gotówką – faktura nr (...);
- 9) 30 maja 2016 r. na rzecz (...) A. B. w G. W. na kwotę 3 998,92 zł wskazując, że dokonano zapłaty gotówką – faktura nr (...);
- 10) 30 maja 2016 r. na rzecz R. A. N. w K. na kwotę 2 500 zł wskazując, że dokonano zapłaty gotówką – faktura nr (...);
- 11) 1 czerwca 2016 r. na rzecz (...) sp. z o.o. w G. na kwotę 1 804,42 zł wskazując, że dokonano zapłaty gotówką – faktura nr (...);

Powódka w toku prowadzonej działalności wystawiła pokwitowania otrzymania następujących kwot:

- 1) W dniu 18.05.2016 r. kwoty 11 659,39 zł od T. M. D. w W. za fakturę (...)
- 2) W dniu 31.05.2016 r. kwoty 11 729,23 zł od PPHU (...) w W. za faktury (...)

3) W dniu 31.05.2016 r. kwoty 743,16 zł od (...) A. B. w G. W. za fakturę (...)

4) W dniu 31.05.2016 r. kwoty 1 255,09 zł od Kowalstwo (...) E. M. w K. za fakturę (...)

5) W dniu 1.06.2016 r. kwoty 71 426,86 zł od (...) s.c. w G. W. tytułem przedpłaty za zbrojenie

Z. P. prowadząc działalność gospodarczą dokonał następujących przelewów z posiadanego rachunku w (...) S.A. we W.:

1) 1.06.2016 r. 35 913 zł na rzecz (...) S.A. w H. tytułem (...)

2) 1.06.2016 r. 25 013,68 zł na rzecz (...) sp. z o.o. w K. tytułem FV (...)

3) 1.06.2016 r. 25 502,40 zł na rzecz (...) S.A. tytułem (...)

Dowód:

- faktury k.111-127
- druki KP k.132-136
- potwierdzenia przelewów k.139-141
- lista wpłat dłużnika do (...) S.A. k.166

Powódka z Z. P. zawarła umowy sprzedaży nabywając od niego:

31 maja 2016 r.:

1) naczepę W.

2) samochód I. (...)

3) samochód M. (...)

1 czerwca 2016 r. powódka nabyła od dłużnika wózek jezdniowy podnośnikowy.

Z zapisów na koncie dłużnika za okres od 1 stycznia 2016 r. do 30 czerwca 2016 r. wynika, że jego należności wobec powódki wynosiły 10 236 884,37 zł a wierzytelności powódki wobec niego wynosiły 8 549 316,48 zł.

Dowód:

- faktury k.16, 128-131
- odpisy dowodów rejestracyjnych k.10-15
- raport kasowy dłużnika z 31.05.2016 r. k.301-302
- raport kasowy dłużnika z 1.06.2016 r. k.303
- zapisy na koncie dłużnika k.304-307

Pismem z 26 września 2016 r. komornik sądowy w sprawie Km (...) zawiadomił B. P. (1) o zajęciu ruchomości M. (...), Naczepy W., I. (...), Wózka R35. Zawiadomienie doręczono powódce 28 września 2016 r.

Dowody:

- pismo 26.09.2016 r. k.40 akt KM (...)
- dowód doręczenia zawiadomienia k.59 akt KM (...)

Sąd rejonowy zważył co następuje:

Powództwo w świetle podniesionego przez pozwanego zarzutu bezskuteczności czynności sprzedaży przedmiotowych ruchomości okazało się bezzasadne.

Zgodnie z art. 841 § 1 i 3 k.p.c. osoba trzecia może w drodze powództwa żądać zwolnienia zajętego przedmiotu od egzekucji, jeżeli skierowanie do niego egzekucji narusza jej prawa. Powództwo można wnieść w terminie miesiąca od dnia dowiedzenia się o naruszeniu prawa, chyba że inny termin jest przewidziany w przepisach odrębnych.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że zachowany został termin na wytoczenie powództwa. Powódka o zajęciu dowiedziała się 28 września 2016 r. a pozew został złożony 17 października 2016 r.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że powódka domagała się zwolnienia spod zajęcia ruchomości zajętych w postępowaniu KM (...), które to postępowanie zostało zakończone. Było to bowiem postępowanie zabezpieczające. Ustna zmiana żądania pozwu w zakresie sygnatury postępowania wobec treści art. 193 § 2⁽¹⁾ k.p.c. jest bezskuteczna. Nie mniej jednak żądanie pozwu jest jednoznaczne w swojej treści i dotyczy żądania zwolnienia wskazanych ruchomości zajętych przez komornika sądowego w toku postępowania zabezpieczającego. Zgodnie zaś z art. 754⁽¹⁾ § 2 k.p.c. w sprawach, w których udzielono zabezpieczenia przy zastosowaniu art. 747 pkt 1 lub pkt 6, zabezpieczenie upada, jeżeli uprawniony w terminie dwóch tygodni od uprawomocnienia się orzeczenia uwzględniającego roszczenie nie wniósł o dokonanie dalszych czynności egzekucyjnych. Nakaz zapłaty w sprawie VI GNc (...) uprawomocnił się 5 października 2016 r. zaś 10 października 2016 r. (...) S.A. złożył wniosek do tego samego komornika sądowego o wszczęcie postępowania egzekucyjnego, a więc wniósł o dokonanie dalszych czynności egzekucyjnych, tym samym zapobiegając upadkowi zabezpieczenia i utrzymując w mocy dokonane w ramach zabezpieczenia zajęcia ruchomości. Z tych przyczyn żądanie zwolnienia spod zajęcia, pomimo wadliwie wskazanej sygnatury akt, jest aktualne.

Pozwana spółka sprzeciwiała się uwzględnieniu powództwa podnosząc zarzut pauliński którego istotą było twierdzenie, że czynności prawne na podstawie których powódka nabyła prawo własności przedmiotowych ruchomości są bezskuteczne wobec (...) S.A. gdyż czynności te dokonane były z pokrzywdzeniem spółki, powódka o tym wiedziała. Pozwana pod ochronę poddała swoje wierzytelności będące przedmiotem procedowania w sprawie Sądu Okręgowego w T. w sprawie VI GNc (...) i VI GNc (...) powiększone o koszty postępowania zabezpieczającego.

Sprzedaż ruchomości przez dłużnika na rzecz powódki miała miejsce 31 maja 2016 r. a wózek jezdniowy 1 czerwca 2016 r. – takie daty wynikają z faktur obrazujących te czynności prawne.

Przed tymi datami dłużnik z (...) S.A. zawarł trzy umowy sprzedaży z 24 maja 2016 roku uwidocznione fakturami nr (...) na kwoty 13 836,12 zł, 3 011,04 zł, 3 011,04 zł, łącznie 19 858,20 zł. Termin zapłaty dłużnik z (...) S.A. ustalili na 8 lipca 2016 r. Tym samym wierzytelności powyższe powstały przed sprzedażą ruchomości powódce przez dłużnika. Pozostałe zgłoszone pod ochronę paulińską wierzytelności (...) S.A. powstały już po dacie zawarcia przedmiotowych umów sprzedaży ruchomości tj. 3 czerwca 2016 r. (faktura (...)), 14 czerwca 2016 r. (faktury (...)), 15 czerwca 2016 r. (faktura (...)), 6 lipca 2016 r. (faktura (...)) i 19 lipca 2016 r. (faktury (...)).

Powyższe determinuje odmienną ocenę prawną ustalonego stanu faktycznego. W zakresie wierzytelności powstałych przed 31 maja 2016 r. właściwym przepisem do oceny zarzutu pozwanej spółki jest art. 527 § 1, 2 i 3 k.c. W zakresie zaś wierzytelności powstałych po 1 czerwca 2016 r. właściwym przepisem jest art. 530 k.c.

Zgodnie z art. 527 § 1, 2 i 3 k.c. gdy skutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową, każdy z wierzycieli może żądać uznania tej czynności za bezskuteczną w stosunku do niego, jeżeli dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli, a osoba trzecia o tym wiedziała lub przy

zachowaniu należytej staranności mogła się dowiedzieć. Czynność prawna dłużnika jest dokonana z pokrzywdzeniem wierzycieli, jeżeli wskutek tej czynności dłużnik stał się niewypłacalny albo stał się niewypłacalny w wyższym stopniu, niż był przed dokonaniem czynności. Jeżeli wskutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli uzyskała korzyść majątkową osoba będąca w bliskim z nim stosunku, domniemywa się, że osoba ta wiedziała, iż dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli.

Zgodnie zaś z art. 530 k.c. przepisy artykułów 527-529 k.c. stosuje się odpowiednio w wypadku, gdy dłużnik działał w zamiarze pokrzywdzenia przyszłych wierzycieli. Jeżeli jednak osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową odpłatnie, wierzyciel może żądać uznania czynności za bezskuteczną tylko wtedy, gdy osoba trzecia o zamiarze dłużnika wiedziała.

Skarga pauliańska chroni wierzyciela przed pokrzywdzeniem w wyniku dokonania przez dłużnika czynności prawnej, w następstwie której stał się on niewypłacalny lub stał się niewypłacalny w wyższym stopniu, niż był przed dokonaniem tej czynności. Wierzyciel może mianowicie żądać, by taka czynność prawna została uznana w stosunku do niego za bezskuteczną i by w konsekwencji mógł on poszukiwać zaspokojenia na tym, co skutkiem owej czynności wyszło z majątku dłużnika lub do niego nie weszło.

Dla wykazania stanu niewypłacalności dłużnika wystarczy wykazanie, że wobec stanu majątku dłużnika niemożliwe jest zaspokojenie wierzytelności skarżącego.⁵

Konieczną przesłanką dla uwzględnienia powództwa paulińskiego, jest związek przyczynowy między czynnością dłużnika a pokrzywdzeniem wierzyciela.⁶ W sformułowaniu "wskutek tej czynności dłużnik stał się niewypłacalny albo stał się niewypłacalny w wyższym stopniu" nie należy jednak doszukiwać się odwołania do adekwatnego związku przyczynowego. Nie chodzi tu o to, by niewypłacalność była "normalnym" następstwem dokonanej przez dłużnika czynności, ale raczej o to, że czynność prawna dłużnika musi stanowić *conditio sine qua non* jego niewypłacalności (choćaby nie stanowiła ona jedynej przyczyny niewypłacalności)⁷. W wyroku z 28 czerwca 2007 roku Sąd Najwyższy⁸ podkreślił, że istotne dla zbadania wystąpienia przesłanki pokrzywdzenia wierzyciela jest ustalenie, czy w przypadku niedokonania konkretnej czynności wierzyciel faktycznie zostałby zaspokojony.⁹

W wyroku z 1 grudnia 2006 r. Sąd Najwyższy¹⁰ podkreślił, że ekwiwalentność świadczenia w czynności prawnej dokonanej przez dłużnika nie wyłącza możliwości uznania takiej czynności za zdziałaną z pokrzywdzeniem wierzycieli - pokrzywdzenie występuje także w sytuacji, w której dłużnik przeniósł własność nieruchomości stanowiącej cały jego majątek na rzecz osoby trzeciej, a uzyskany ekwiwalent zużył na zabezpieczenie kredytu zaciągniętego przez tę osobę. To samo dotyczy sytuacji, w której wierzyciel nie miał możliwości uzyskania zaspokojenia chronionej wierzytelności z ekwiwalentu uzyskanego przez dłużnika - świadczenia wzajemnego osoby trzeciej.¹¹

Powódka wskazywała, że posiadała pieniądze na nabycie przedmiotowych ruchomości i na tą okoliczność przedstawiła faktury oraz potwierdzenia otrzymania pieniędzy w okresie od 18 maja 2016 r. do 1 czerwca 2016 r. łącznie na kwotę 121 697,73 zł. Z kolei z zapisów na koncie dłużnika wynika, że w okresie powyższym dłużnik winien był powódce kwotę 2 051 651,99 zł, otrzymując jeszcze od powódki 4 634 639,56 zł, w tym z tytułu wykupu weksli 3 500 000 zł.

Jednocześnie należy mieć na uwadze że powódka i dłużnik są małżeństwem. Powódka działalność oficjalnie zaczęła prowadzić od 18 stycznia 2016 r. a jej pełnomocnikiem w prowadzonej działalności gospodarczej został dłużnik. Ponadto z przedłożonych przez pozwanego wydruków, w tym zamówień, ofert wynika, że powódka w prowadzonej działalności korzysta z osób uprzednio działających na rzecz dłużnika. W świetle powyższych okoliczności a także twierdzeń pozwanej spółki, że powódka wcześniej nie prowadziła działalności w tej branży, pojawiają się zasadne wątpliwości co do tego w jaki sposób powódka uzyskała zlecenia, obroty w tej branży, jeśli nie przy pomocy dłużnika, syna i innych osób pracujących uprzednio na rzecz dłużnika. W świetle tych okoliczności oraz nieobecności powódki na rozprawie – prawidłowo zawiadomionej – sąd przyjął, że prowadzona przez nią działalność jest działalnością fasadową, której celem jest ucieczka dłużnika przed wierzycielami i przeniesienie na powódkę aktywów kosztem uprzednio prowadzonej działalności.

Potwierdzają to zeznania świadka T. P. (1), który był w chwili dokonywania zajęcia przedmiotowych ruchomości i rozmawiał z synem dłużnika i powódki. Uzyskał od niego informację, że zamysłem całej trójki – powódki, dłużnika oraz B. P. (2) – jest przeniesienie działalności na powódkę i poprzez nią spłata wierzycieli, pod warunkiem że dłużnik uzyska należności od swoich dłużników. Zeznania te sąd uznał za wiarygodne, albowiem tworzyły spójny, logiczny obraz z pozostałym zgromadzonym materiałem dowodowym, w tym ze sprawozdaniem (...). Tym samym działalność gospodarczą dłużnik spisał na straty i podjął działania celem przeniesienia aktywów na powódkę, przy czym musiał te czynności wykonywać w taki sposób, aby wierzyciele nie mogli ich zakwestionować prawnie – stąd w ocenie sądu pozorowanie odpłatności czynności prawnych, częściowa spłata wierzycieli mająca potwierdzać ekwiwalentność świadczeń oraz fikcyjne obroty na koncie dłużnika wytworzone z powódką. Ponadto działania te musiały mieć skryty charakter, tak by nie dać podstaw do wszczęcia postępowania karnego.

Brak zeznań powódki sąd ocenił jako chęć uniknięcia złożenia zeznań i ucieczkę przed konfrontacją z pytaniami dotyczącymi prowadzonej działalności, jej specyfiki, technicznych uwarunkowań, przesunięć majątkowych między powódką, jej mężem oraz synem. W tym miejscu bowiem wskazać należy na sprawozdanie (...) i księgi wieczyste tam wskazane, które ukazują przesunięcia majątkowe pomiędzy dłużnikiem a powódką oraz synem powódki i dłużnika. Żadna ze stron tych okoliczności nie kwestionowała a wobec powszechności i jawności ksiąg wieczystych trudno zakwestionować, że zapisy we wskazanych księgach co do wpisu właściciela, podstaw wpisów nie są zgodne z treścią księgi wieczystej.

Z akt postępowania egzekucyjnego Km (...) wynika, że na dzień 1 kwietnia 2016 r. dłużnik posiadał następujące pojazdy:

- 1) Ciągnika samochodowego I. (...) o nr rej. (...) rok produkcji **2002**
- 2) samochodu osobowego S. (...) o nr rej. (...) rok produkcji **2007**
- 3) (...) o nr rej. (...) rok produkcji **2005**
- 4) (...) o nr rej. (...) rok produkcji **2002**
- 5) naczepy ciężarowej W. o nr rej. (...) rok produkcji **2002**
- 6) B. (...) o nr rej. (...) rok produkcji **2007**
- 7) Przyczepy ciężarowej SAM o nr rej. (...) rok produkcji **2002**

których już na dzień 17 października 2016 r. nie posiada a posiadał jedynie:

- 1) Jelcza o nr rej. (...) rok produkcji **1982 r.**,
- 2) naczepy ciężarowej T. o nr rej. (...) rok prod. **1988**,
- 3) ciągnika samochodowego I. o nr rej. (...) rok produkcji **1995** oraz
- 4) (...) o nr rej. (...) rok produkcji **1998**.

Wydruki z bazy (...) w tym roczniki pojazdów, które w okresie od 1 kwietnia do 17 października 2016 r. przestały być własnością dłużnika potwierdza, że cenne, wartościowe, nowe i przydatne rzeczy zniknęły z majątku dłużnika a pozostały w nim pojazdy bardzo stare i już tylko patrząc przez pryzmat rocznika, mało atrakcyjne pod względem wartości.

O bliskości i integralności działań powódki i dłużnika również świadczy fakt, że w niniejszej sprawie reprezentuje ją pełnomocnik, który formułował pozwy dla dłużnika przeciwko jego kontrahentom. Co również jest spoiwem i

łącznikiem pomiędzy powódką i dłużnikiem w zakresie działania wspólnie i w porozumieniu przy prowadzeniu działań gospodarczych przez powódkę i jej męża.

Mając na uwadze sprawozdanie (...), same twierdzenia dłużnika w protokole z 21 września 2016 r. w sprawie Km (...), że posiada długi w wysokości 13 milionów złotych pojawia się pytania o cel i sens dokonywania darowizn nieruchomości na rzecz syna, żony bądź sprzedaży warunkowej na rzecz żony z rozłożonym terminem płatności ceny. Przez takie czynności dłużnik nie otrzymuje ekwiwalentu do swojego majątku a wierzyciele nie mogą szukać zaspokojenia swoich roszczeń. Czynności te stanowią część całego zaplanowanego i realizowanego wspólnie i w porozumieniu przez dłużnika i powódkę przedsięwzięcia mającego na celu w jak największym zakresie uratowanie majątku przed wierzycielami, w tym pozwaną spółką. Wszystkie te czynności składają się cały ciąg zdarzeń i czynności faktycznych podjętych przez dłużnika wspólnie i w porozumieniu z powódką a których celem jest wyprowadzenie majątku i jego ochrona przed wierzycielami dłużnika. Właśnie kompleksowy, szeroki zakres spojrzenia na działalność powódki i dłużnika umożliwia uchwycenie i właściwą ocenę ich działań, również fragmentarycznych. Ograniczenie się do oceny wyłącznie przestrzeni czasowej od 31 maja do 1 czerwca 2016 r. jest niewłaściwe i pozbawia możliwości uchwycenia kontekstu, motywów, pobudek i skutków działań stron.

W świetle treści ksiąg wieczystych wskazanych przez (...), stanu środków finansowych dłużnika, wysokości jego zadłużenia z uwzględnieniem dat wymagalności przedstawiony przez (...) w sprawozdaniu, wydruków z bazy (...) sąd w sposób niebudzący wątpliwości ustalił, że dłużnik uciekał z majątkiem przed wierzycielami a działalność gospodarcza powódki stanowić miała jedynie przykrywkę, pod którą dłużnik będzie kontynuował swoją działalność, fikcyjnie wskazując że osobą prowadzącą działalność jest powódka.

Mając powyższe na uwadze sąd uznał, że faktury, raport kasowy dłużnika są fikcyjnie i nie przedstawiają rzeczywistości. Potwierdzenia wykonania przelewów z 1 czerwca 2016 r. dokonane przez dłużnika nie potwierdzają, że środki przelewane przez dłużnika pochodziły ze sprzedaży przedmiotowych ruchomości. Wiadomo jedynie, że dłużnik zapisał w dokumencie księgowym, że 31 maja 2016 r. wypłacił z kasy 57 500 zł a 1 czerwca 2016 r. 61 500 zł a co się stało dalej z tymi pieniędzmi – niewiadomo. W szczególności nie wiadomo czy wpłacił je do banku i następnie dokonał przelewu na rzecz swoich wierzycieli.

W świetle powyższych okoliczności sąd uznał że powódka wiedziała, że dłużnik działa ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli. Po sprzedaży przedmiotowych ruchomości dłużnik stał się niewypłacalny w wyższym stopniu niż był przed dokonaniem tej czynności. Po wyjściu prawa własności ruchomości nie dysponuje majątkiem z którego (...) S.A. mógłby się zaspokoić w zakresie wierzytelności z 24 maja 2016 r. Stary J., brak środków na rachunkach bankowych, nieruchomość obciążona hipoteką na kwotę 1 950 000 zł na rzecz banku, w którym dłużnik ma nieuregulowany kredyt w wysokości 2 009 061,34 zł, sprawia że przedmiotowe pojazdy stanowiły jedyne wartościowe przedmioty, z których (...) S.A. mógł się zaspokoić.

Tym samym stosując art. 527 § 1, 2 i 3 k.c. sąd uznał, że sprzedaż ruchomości przez dłużnika powódce jest bezskuteczna wobec (...) S.A. i jego wierzytelności z 24 maja 2016 r. łącznie na kwotę 19 858,20 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych od 9 lipca 2016 roku wraz z kosztami procesu i postępowania zabezpieczającego w tej części.

W zakresie pozostałych wierzytelności (...) S.A. sąd uznał, że skoro umowy sprzedaży miały miejsce po sprzedaży rzeczonych pojazdów to podstawą zarzutu pauliańskiego może być art. 530 k.c.

Judykatura zajmuje stanowisko, że przyszły wierzyciel może uzyskać ochronę pauliańską jedynie w razie takiego działania dłużnika, które jest rozmyślnym dążeniem do uwolnienia się od spełnienia zobowiązania, którego powstanie w przyszłości jest realne.¹² Nie jest wystarczające, by dłużnik miał świadomość pokrzywdzenia przyszłych wierzycieli. Wymagane jest, by dłużnik miał „zamiar pokrzywdzenia”, a więc by działał w tym kierunku umyślnie, czyli miał co najmniej świadomość możliwości pokrzywdzenia przyszłych wierzycieli i na to się godził (dolus eventualis).

W wyroku z dnia 28 marca 2003 r.¹³ Sąd Najwyższy stwierdził, że w świetle art. 527 i 530 k.c. zachodzą istotne różnice w sytuacji, gdy uznania za bezskuteczną dochodzi wierzyciel, którego wierzytelność już istniała w chwili dokonywania tej czynności, lub wierzyciel, którego wierzytelność dopiero powstanie w przyszłości. W pierwszym przypadku wystarczy, że dłużnik działał tylko ze świadomością pokrzywdzenia wierzyciela, w drugim natomiast przepis art. 530 k.c. wymaga, aby dłużnik, dokonując czynności, działał z zamiarem pokrzywdzenia wierzyciela. W uzasadnieniu tego wyroku Sąd Najwyższy wskazał, że ustawodawca, wprowadzając rozróżnienie na świadomość dłużnika o pokrzywdzeniu aktualnych wierzycieli i zamiar pokrzywdzenia przyszłych wierzycieli, położył w tym drugim przypadku nacisk na to, aby dłużnik nie tylko zdawał sobie sprawę ze skutków swoich działań, ale dodatkowo wymaga od dłużnika świadomego dążenia do pokrzywdzenia wierzycieli. Dokonując czynności, dłużnik musi mieć zamiar zmniejszenia swojego majątku, aby uniemożliwić lub przynajmniej ograniczyć w ten sposób możliwość zaspokojenia się przyszłego wierzyciela,¹⁴ w którym wyrażony został pogląd, że zamiar pokrzywdzenia, wymagany przez art. 530 k.c., nie powinien podlegać zawężającej wykładni, gdyż czyniłoby to iluzoryczną ochronę przyszłych wierzycieli. Zdaniem Sądu Najwyższego świadomość możliwego pokrzywdzenia jest również wystarczająca do przyjęcia zamiaru pokrzywdzenia, bowiem działanie ludzkie obejmuje w zasadzie nie tylko następstwa zamierzone, ale i te, których jakkolwiek nie chce się wywołać, przewiduje się jako możliwe, a zarazem objęte i wolą. Z tego względu zamiar pokrzywdzenia należy przyjąć także u tego, kto w chwili dokonywania czynności liczył się z tym, że w związku z jego działalnością może mieć wierzycieli i że czynność jego może być połączona z ich krzywdą.

Nie jest jednak konieczne, aby powstanie wierzytelności przyszłej było do końca pewne, a w szczególności by w chwili dokonywania czynności prawnej dłużnik znał przyszłych wierzycieli lub wiedział, kiedy i jakie wierzytelności powstaną. Wystarczy, by dłużnik działał z zamiarem pokrzywdzenia swoich ewentualnych przyszłych wierzycieli. Zamiar pokrzywdzenia należy przyjąć także u tego, kto w chwili dokonywania czynności liczył się z tym, że w związku z jego działalnością może mieć wierzycieli i że czynność jego może być połączona z ich krzywdą.¹⁵

Ciężar dowodu, że osoba trzecia odpłatnie uzyskała korzyść majątkową, spoczywa na tej osobie. Jeżeli wykaże ona odpłatny charakter czynności dokonanej przez dłużnika, wówczas warunkiem uwzględnienia roszczenia pauliańskiego będzie udowodnienie przez wierzyciela, że osoba trzecia wiedziała o zamiarze dłużnika pokrzywdzenia wierzycieli. Jeżeli okoliczność ta zostanie wykazana, wówczas sąd powinien odpowiednio zastosować przepisy art. 527–529 k.c.¹⁶

W przypadku uzyskania przez osobę trzecią korzyści majątkowej na podstawie nieodpłatnej czynności prawnej (albo nieudowodnienia przez nią odpłatności tej czynności) stan świadomości osoby trzeciej w omawianym zakresie nie ma znaczenia z uwagi na treść art. 528 k.c.

W sytuacji gdy osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową w warunkach przewidzianych w art. 530 k.c., nie stosuje się przepisu art. 527 § 3 k.c. Na gruncie komentowanego przepisu istotny jest bowiem nie charakter stosunku między stronami czynności fraudacyjnej, lecz charakter nabycia, odpłatny lub nieodpłatny. Z tej przyczyny do nabywcy nie ma zastosowania domniemanie przewidziane w art. 527 § 3 k.c.¹⁷

Pokrzywdzenie wierzyciela należy ocenić według chwili zaskarżenia (wystąpienia przez wierzyciela z akcją pauliańską). Przepis art. 527 § 2 k.c. wiąże pokrzywdzenie wierzyciela z rzeczywistą niewypłacalnością dłużnika¹⁸.

Jak wskazano wcześniej sąd uznał zapisy księgowe dłużnika w zakresie w jakim wskazują na zapłatę przez powódkę dłużnikowi ceny nabycia pojazdów za fikcyjne i przyjął, że czynności te miały nieodpłatny charakter. Tym samym z uwagi na treść art. 528 k.c. stan świadomości powódki nie ma znaczenia i bez znaczenia jest czy wiedziała i przy zachowaniu należytej staranności mogła się dowiedzieć, że dłużnik działał w zamiarze pokrzywdzenia przyszłych wierzycieli.

O tym, że dłużnik miał taki zamiar pokrzywdzenia przyszłych wierzycieli, w tym pozwanego wynika z toku jego całej działalności szczegółowo opisaną w sprawozdaniu (...), przedstawionych tam dokumentów oraz zeznań T. P. (1). Celem i zamierzeniem dłużnika było wyprowadzenie majątku, aktywów i ulokowanie ich w bezpiecznym, nieosiągalnym dla wierzycieli miejscu. W tym celu przenosił na powódkę prawo własności do wskazanych w pozwie

ruchomości, aby wierzyciele nie mogli się z nich zaspokoić. Jednocześnie do czasu, gdy posiadał otwarty kredyt zaufania u kontrahentów, w tym u pozwanego korzystał z tego i nabywał materiały niezbędne do prowadzenia działalności, w tym oficjalnie wykonywanej na nazwisko małżonki. Długoletnie, dobre relacje między dłużnikiem a (...) S.A. powodowały, że dłużnik mógł nabywać towar z odroczonym terminem płatności, tym dłuższym że właśnie dotychczasowe doświadczenia uprawniały do wniosku i zaufania że dłużnik z zobowiązania wywiąże się lojalnie jak czynił to na przestrzeni kilku, kilkunastu lat. Wyzbywając się majątku i przenosząc działalność pod szyld żony, dłużnik miał świadomość, że w najbliższym czasie cała działalność gospodarcza skupi się na żonie a jego działalność nie będzie mogła być kontynuowana. Tym samym z całą pewnością miał świadomość możliwości ograniczenia możliwości zaspokojenia przyszłych wierzycieli, w tym stałego kontrahenta – (...) S.A. – i godził się na to. Czynności w tym zakresie podejmował wspólnie z żoną – powódką – oraz synem, co wynika z zeznań T. P. (1).

Oceniając sytuację kompleksowo, w tym stronę podmiotową powódki w dacie dokonywania przedmiotowych czynności prawnych z dłużnikiem, zdaniem orzekającego sądu powódka o zamiarze dłużnika co do pokrzywdzenia przyszłych wierzycieli wiedziała i na to się godziła. W tym zakresie odwołać się należy do wcześniejszych fragmentów uzasadnienia dotyczących relacji pomiędzy powódką i dłużnikiem. Mając na uwadze, że:

- dłużnik i powódka są małżonkami, a więc osobami sobie najbliższymi, szeroko i otwarcie rozmawiającymi o swoich sprawach, w tym zawodowych;
- dłużnik i powódka prowadzili działalność w tej samej branży, posługiwali się tymi samymi osobami, zamawiali towar u tych samych podmiotów – chociażby pozwana spółka;
- dłużnik stał się pełnomocnikiem powódki w działalności gospodarczej;
- dłużnik użyczył jej nieruchomości, w której sam wcześniej prowadził działalność gospodarczą (oficjalnie nadal ją prowadzi pod tym adresem) po to by powódka mogła na niej prowadzić działalność gospodarczą;
- dłużnik przeniósł własność ruchomości niezbędnych do prowadzenia działalności gospodarczej;
- dłużnik i powódka zawarli między sobą szereg umów przenoszących własność nieruchomości;
- dłużnik wyzbył się cennego i w miarę nowego majątku ruchomego w postaci pojazdów samochodowych pozostawiając w swoim majątku jedynie stare pojazdy a w świetle prowadzonych postępowań egzekucyjnych, zabezpieczających i upadłościowego nie odnaleziono ekwiwalentu w zamian za te ruchomości;
- dłużnika i powódkę reprezentuje ten sam pełnomocnik będący adwokatem;
- dłużnik od kwietnia 2016 roku zaprzestał regulować swoje zadłużenie a nieuregulowane zadłużenie pochodzące z 2016 r. wynosi 11 998 386,99 zł

sąd przyjął, że dłużnik zawierając z powódką umowy sprzedaży pojazdów działał w zamiarze pokrzywdzenia pozwanej spółki w zakresie poddanych pod ochronę przez pozwanego wierzytelności z umów sprzedaży zawartych po 1 czerwca 2016 r. W dacie sprzedaży pojazdów trwale zaprzestał już regulować swoje zobowiązania. Przedłożone przez powódkę 3 potwierdzenia przelewów dłużnika z 1 czerwca 2016 r. stanowią jedynie drobną część wierzytelności jakie ma dłużnik wobec wierzycieli, co jednoznacznie wynika ze sprawozdania (...). Jednocześnie w ocenie sądu mając na uwadze cały kompleks podjętych przez dłużnika, powódkę oraz ich wspólnego syna działań, stanowią one wyłącznie przykrycie prawdziwych intencji i zamiarów dłużnika polegających na ukryciu majątku przed wierzycielami. Wycinkowa, drobna spłata wierzytelności miała w zamiarze dłużnika uniemożliwić zakwestionowanie podjętych czynności prawnych polegających na wyzbyciu się majątku. Podobnie ocenić należy działania i zapisy księgowe pomiędzy dłużnikiem a powódką, które to działania miały uwiarygodnić powódkę jako podmiot prowadzący działalność gospodarczą, wywindować obroty i umożliwić kontynuację tak dobrze przez lata funkcjonującej działalności gospodarczej. Obecnie

jednak przeniesionej na powódkę i co najważniejsze w zamiarze dłużnik i powódki bezpiecznej i niedostępnej dla wierzycieli dłużnika.

Powyższa ocena wynika również z faktu, że powódka prawidłowo zawiadomiona o terminach rozprawy nie stawiała się, dwukrotnie nie przedkładając usprawiedliwienia swojej nieobecności. O ile pierwszą nieobecność można zrozumieć, w kontekście sprawdzenia przez jej pełnomocnika, że zobowiązanie sądu nie zostało wykonane przez dłużnika, stąd można było przypuszczać, że sąd odroczy termin rozprawy i nie będzie przesłuchiwał stron. O tyle nieobecność na ostatniej rozprawie poprzedzającej wydanie wyroku nie była usprawiedliwiona a nieobecność i brak zeznań powódki, należało tłumaczyć zgodnie z pozostałym zgromadzonym materiałem dowodowym oraz zarzutami i twierdzeniami (...) S.A. w tym również tymi, że powódka przesłuchiwana przed sądem nie udźwignęłaby ciężaru pytań dotyczących technicznych, organizacyjnych aspektów prowadzenia działalności w branży metalowej oraz nie potrafiłaby wyjaśnić przesunięć majątkowych a właściwie ich intensywności czasowej, zamiaru stron tych czynności.

Tym samym w świetle art. 530 k.c. sprzedaż ruchomości wskazanych w pozwie jest bezskuteczna wobec (...) S.A. i jej wiarygodności ujętych w fakturach wraz z odsetkami oraz kosztami postępowania zabezpieczającego (faktury nr (...)) objęte nakazami zapłaty Sądu Okręgowego w T. w sprawach VI GNc (...) i VI GNc (...). Z powyższych względów powództwo sąd rejonowy oddalił.

W odniesieniu do wniosku pozwanej o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka J. B. (2) (komornika sądowego) i J. N. (1) (asesora komorniczego) sąd rejonowy wnioski te oddalił, albowiem z akt postępowania zabezpieczającego i egzekucyjnego winno wynikać jak prowadzone jest postępowanie i poszukiwanie majątku dłużnika. Stąd zeznania tych osób sąd uznał za nieprzydatne a w świetle dysponowania dokumentami w aktach postępowania zabezpieczającego i egzekucyjnego za zmierzające do przedłużenia postępowania. Opierając się na dokumentach w aktach tych spraw sąd ocenić zgłoszone przez pozwanego okoliczności, że w wyniku kwestionowanych czynności prawnych dłużnik stał się niewypłacalny w mniejszym stopniu niż przed ich dokonaniem. Z dokumentów zgromadzonych w tych aktach wynika to jednoznacznie, stąd zeznania ww. świadków były zbędne.

Odnosnie wniosków (...) S.A. o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków Z. P. oraz T. P. (2) sąd uznał te wnioski za spóźnione, albowiem okoliczności które pozwanych za ich pomocą chciał wykazać znane były i wiadome pozwanej spółce od początku procesu, stąd zgłoszenie ich dopiero w piśmie z 24 lutego 2017 r. i tylko z tym uzasadnieniem, że sąd rozważy zastosowanie odmiennej kwalifikacji prawnej zgłaszanego przez spółkę stanu faktycznego i podstawy prawnej zarzutu nie mogło być skuteczne. Dopuszczenie tych dowodów spowodowałoby dalszą zwłokę w wydaniu orzeczenia kończącego postępowanie oraz mnożyło jego koszty biorąc pod uwagę fakt, że (...) S.A. zwrotu kosztów procesu żąda i żądać by chciało na podstawie spisu kosztów. W świetle zaś zgromadzonego materiału dowodowego dalsze dowodzenie okoliczności dostatecznie już w ocenie sądu rejonowego udowodnionych byłoby niecelowe i prowadziło do przewlekłości postępowania, której sąd winien przeciwdziałać. W tym kontekście nie znajduje usprawiedliwienia przekonanie stron, że sąd będzie w dalszym zakresie odwlekał rozpoznanie sprawy i bezkrytycznie dopuszczał zgłaszane na każdym etapie wnioski dowodowe. W tym zakresie nie zmienia oceny fakt, że powódka na rozprawie 24 marca 2017 r. przychyliła się do ww. wniosków dowodowych. Powódka posiadając ustanowione zabezpieczenie swojego roszczenia, nie mając zamiaru dalszej sprzedaży zajętych pojazdów a jedynie użytkując je w prowadzonej działalności gospodarczej nie była zainteresowana w rozstrzygnięciu sprawy bez zbędnej zwłoki. Tym bardziej, że jej małżonek w postępowaniu upadłościowym złożył wniosek o restrukturyzację.

W związku z powyższym ponownie wskazać należy, że powódka prawidłowo zawiadomiona o terminie rozprawy i pouczona o skutkach niestawiennictwa nie przybyła na rozprawę 24 marca 2017 r. samodzielnie i bezpodstawnie przyjmując założenia co do dalszego procedowania w niniejszej sprawie, w tym w zakresie dopuszczenia zgłaszanych wniosków dowodowych. Niestawiennictwo pozwanej z takim uzasadnieniem sąd uznał za nieusprawiedliwione i zgodnie z pouczeniem pominął dowód z jej zeznań a ich brak ocenił w sposób przedstawiony we wcześniejszych wywodach uzasadnienia.

Na końcu należy poczynić również krótką uwagę o inicjatywie sądu dokonanej z urzędu w postaci dopuszczenia dowodów z dokumentów z akt V GU 82/16.

Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Wskazana w art. 6 k.c. ogólna zasada rozkładu ciężaru dowodu, jest regułą w znaczeniu materialnym, wskazującą, kto poniesie skutki nieudowodnienia faktów istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, natomiast przepis art. 232 k.p.c. wskazuje, kto ponosi ciężar dowodu w znaczeniu formalnym: "kto powinien przedstawiać dowody".¹⁹

Zgodnie z zasadą kontradiktoryjności ciężar dowodu spoczywa na stronach postępowania cywilnego. To one, a nie sąd, są wyłącznym dysponentem toczącego się postępowania i one ponoszą odpowiedzialność za jego wynik.²⁰ Strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swoich twierdzeń, ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodzenia co do tych okoliczności na niej spoczywał, zaś sąd powinien wyciągnąć ujemne konsekwencje z braku udowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie żądań lub zarzutów.²¹

Możliwość dopuszczenia przez sąd dowodu niewskazanego przez strony nie oznacza, że sąd obowiązany jest zastąpić własnym działaniem beczynności strony. Jedynie w szczególnych sytuacjach procesowych o wyjątkowym charakterze sąd powinien skorzystać ze swojego uprawnienia do podjęcia inicjatywy dowodowej.²² Sąd powinien korzystać z przewidzianego w art. 232 zdanie drugie k.p.c. uprawnienia powściągliwie i z umiarem, pamiętając, że taka inicjatywa należy przede wszystkim do samych stron i że cały rozpoznawany spór jest ich sprawą, a nie sądu.²³

W realiach niniejszej sprawy, mając na uwadze fakt, że proceder ucieczki dłużnika z majątkiem ma charakter skryty, skomplikowany, poufny, często niedostępny dla wierzyciela sąd celem pełnego i kompleksowego zorientowania się w sytuacji dłużnika w tym relacji jakie łączyły go z powódką – gospodarczych, majątkowych, zawodowych – mając wiedzę z urzędu o tym, że toczy się w tutejszym sądzie postępowanie w przedmiocie ogłoszenia upadłości przeciwko dłużnikowi skorzystał ze swojego uprawnienia dając możliwość ustosunkowania się stronom do dokumentów z których przeprowadził dowodów, włączając je do akt niniejszego postępowania. Powódka nie złożyła żadnego wniosku dowodowego oraz pisma przygotowawczego pomimo takiej możliwości (k.269), co sąd uznał za przyznanie okoliczności ujawnionych w sprawozdaniu (...) i załączonych do niego dokumentów. Również pozwany nie kwestionował okoliczności wskazanych w sprawozdaniu i załączonych dokumentów.

Orzeczenie w zakresie kosztów procesu jest konsekwencją orzeczenia o żądaniu pozwu.

Pozwany domagał się rozliczenia kosztów procesu na podstawie zestawienia kosztów jakie złożył przed zamknięciem rozprawy (k.315) Po zamknięciu rozprawy nadesłał rachunki mające potwierdzać poniesione koszty, które to rachunki nie zostały uwzględnione przez sąd, albowiem były spóźnione – art. 109 § 1 k.p.c. Takie rachunki winny być złożone do czasu zamknięcia rozprawy a przekonanie strony, że sąd odroczy rozprawę na dalszy termin było nieusprawiedliwione.

W tym kontekście należy wskazać, że pozwany ma prawo żądać zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w stawce minimalnej, którego wysokość powiększona o opłatę skarbową od pełnomocnictwa wynosi 7 217 zł (§ 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych - Dz.U., poz. 1804 w zw.z § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3 października 2016 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych – Dz.U., poz. 1667). Ponadto sąd uznał za zasadne żądanie zwrotu 3 zł za kserokopie protokołu rozprawy 3 zł (k.179) i zwrot kosztów przejazdu na rozprawę w kwocie 291,64 zł za przejazd 634 km oraz dwa razy po 268,64 zł za przejazd po 584 km. W odniesieniu do kosztów przejazdu sąd uznał za zasadne żądanie zwrotu kosztów tego przejazdu mając na uwadze, że przy zastosowaniu stawek wynikających z rozporządzenia Ministra Infrastruktury z 25 marca 2002 r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy (Dz. U. z 2002 r. nr 27, poz. 271 ze zm.) 0,8358 zł żądanie mieści się w kwocie zwrotu ustalonej tzw. kilometrówką. Sądowi znana jest uchwała Sądu Najwyższego podjęta w sprawie III CZP 26/16, z którą sąd rejonowy nie zgadza się, uznając że pełnomocnik może również domagać zwrotu kosztów zużycia części samochodowych, jakie niewątpliwie następuje w wyniku podróży na rozprawę a okoliczności te i faktycznie poniesione

koszty uwzględnia tzw. kilometrówka. Tym niemniej wobec faktu, że pełnomocnik pozwanego domagał się zwrotu kosztów paliwa, nie mając instrumentów do weryfikacji wysokości spalania paliwa przez pojazd radcy prawnego sąd uznał żądanie w tym zakresie za zasadne, w głównej mierze konfrontując je ze wskazanym wyżej rozporządzeniem i wysokością tak wyliczonego kosztu podróży.

Oplaty za przejazd autostradą, rachunek za hotel jako nieudowodnione nie zostały wzięte przez sąd pod uwagę. Łącznie koszty po stronie pozwanego wyniosły 8048,92 zł i taką też kwotę sąd zasądził w pkt. II wyroku.

1 w dalszej części uzasadnienia określany również skrótem: (...) S.A.”

2 w dalszej części uzasadnienia określany również mianem „dłużnik”

3 W dalszej części uzasadnienia określany również skrótem: (...)

4 Tak J. w Komentarzu do art. 754¹ k.p.c. Tom III pod red. P. 2015, L.

5 wyr. SN z 24.1.2000 r., III CKN 554/98, L.

6 wyr. SN z 5.7.2013 r., IV CSK 738/12, L.; wyr. SA w P. z 27.3.2014 r., I ACA 101/14, OSA 2014, Nr 10; wyr. SA w Łodzi z 17.6.2013 r., I ACA 122/13, L.

7 wyr. SN z 22.10.2004 r. (II CK 128/04, B. (...), Nr 2); z 14.2.2008 r. (II CSK 503/07, L.); z 18.4.2012 r. (V CSK 183/11, L.)

8 IV CSK 115/07, L.

9 por. też wyr. SN z 11.5.2012 r. II CSK 548/11, B. (...), Nr 7; z 31.1.2007 r., II CSK 384/06, L.; z 5.7.2013 r., IV CSK 738/12, L.

10 I CSK 360/06, L.

11 Tak SN w wyroku z 7.3.2013 r., IV CSK 452/12, L.

12 wyrok SN z dnia 6 marca 2009 r., II CSK 592/08, LEX nr 494007; uzasadnienie wyroku SN z dnia 9 listopada 2011 r., II CSK 64/11, LEX nr 112093

13 IV CKN 1965/00, LEX nr 146428

14 por. wyrok SN z dnia 6 marca 2009 r., II CSK 592/08, LEX nr 4944007; uzasadnienie wyroku SN z dnia 9 listopada 2011 r., II CSK 64/11, OSNC-ZD 2013, nr 1, poz. 5; wyrok SA w Łodzi z dnia 21 stycznia 2013 r., I ACa 1041/12, LEX nr 1282709; wyrok SA w Lublinie z dnia 25 kwietnia 2013 r., I ACa 41/13, LEX nr 1321990). Należy jednak odnotować wyrok SN z dnia 7 lutego 2008 r. (V CSK 434/07, LEX nr 393901

15 wyrok SN z dnia 7 lutego 2008 r., V CSK 434/07, LEX nr 393901

16 wyrok SN z dnia 12 maja 2005 r., V CK 559/04, LEX nr 311327

17 Tak wyrok SN z dnia 9 listopada 2011 r., I CSK 64/11, OSNC-ZD 2013, nr 1, poz. 5; wyrok SA w Lublinie z dnia 25 kwietnia 2013 r., I ACa 41/13, LEX nr 1321990

18 Tak SN w wyroku z dnia 29 czerwca 2004 r II CK 367/03

19 por. wyrok SN z dnia 17 lutego 2006 r., V CSK 129/05, Lex nr 200947; oraz wyr. SN z dnia 8 marca 2010 r., II PK 260/09, OSNP 2011, nr 17-18, poz. 226

20 por. uzasadnienie wyroku SN z dnia 17 grudnia 1996 r., I CKU 45/96, OSNC 1997, nr 6-7, poz. 76, z glosą A. Z., Palestra 1998, nr 1-2, s. 204; wyrok SN z dnia 7 marca 1997 r., II CKN 70/96, OSNC 1997, nr 8, poz. 113; uzasadnienie wyroku SN z dnia 16 grudnia 1997 r., II UKN 406/97, OSNAPiUS 1998, nr 21, poz. 643; wyrok SN z dnia 15 grudnia 1998 r., I CKN 944/97, Prok. i Pr.-wkl. 1999, nr 11-12, poz. 38; wyrok SN z dnia 7 lipca 1999 r., II CKN 417/98, Prok. i Pr.-wkl. 1999, nr 11-12, poz. 35; uzasadnienie wyroku SN z dnia 15 lipca 1999 r., I CKN 415/99, LEX nr 83805; wyrok SN z dnia 7 października 1998 r., II UKN 244/98, OSNAPiUS 1999, nr 20, poz. 662; postanowienie SN z dnia 28 września 1999 r., II CKN 269/99, Prok. i Pr.-wkl. 2000, nr 2, poz. 27; uzasadnienie wyroku SN z dnia 11 października 2000 r., II UKN 33/00, OSNP 2002, nr 10, poz. 251

21 zob. wyrok SA w Białymstoku z dnia 28 lutego 2013 r., I ACa 613/12, LEX nr 1294695

22 zob. wyrok SA w P. z dnia 30 stycznia 2013 r., I ACa 1172/12, LEX nr 1292720; wyrok SN z dnia 25 marca 1998 r., II CKN 656/97, OSNC 1998, nr 12, poz. 208; uzasadnienie wyroku SN z dnia 2 czerwca 1998 r., II UKN 88/98, OSNP 1999, nr 11, poz. 373; uzasadnienie wyroku SN z dnia 24 czerwca 1998 r., I PKN 194/98, OSNP 1999, nr 13, poz. 425; wyrok SN z dnia 25 czerwca 1998 r., III CKN 384/98, Biul. SN 1998, nr 11, s. 14; wyrok SN z dnia 9 lipca 1998 r., II CKN 657/97, LEX nr 50630; orzeczenie SN z dnia 15 lipca 1998 r., II UKN 126/98, OSNAPiUS 1999, nr 13, poz. 436; uzasadnienie wyroku SN z dnia 9 września 1998 r., II UKN 182/98, OSNAPiUS 1999, nr 17, poz. 556; uzasadnienie wyroku SN z dnia 7 października 1998 r., II UKN 248/98, OSNP 1999, nr 20, poz. 666; wyrok SN z dnia 11 grudnia 1998 r., II CKN 104/98, LEX nr 50663; uzasadnienie wyroku SN z dnia 26 stycznia 2000 r., III CKN 567/98, LEX nr 52772; uzasadnienie postanowienia SN z dnia 7 grudnia 2000 r., II CKN 1322/00, LEX nr 51967; uzasadnienie wyroku SN z dnia 14 grudnia 2000 r., I CKN 661/00, LEX nr 52781.

23 por. uzasadnienie wyroku SN z dnia 5 listopada 1997 r., III CKN 244/97, OSNC 1998, nr 3, poz. 52; uzasadnienie wyroku SN z dnia 27 maja 1998 r., I CKN 701/97, LEX nr 78418; uzasadnienie uchwały składu siedmiu sędziów SN z dnia 19 maja 2000 r., III CZP 4/00, OSNC 2000, nr 11, poz. 195; uzasadnienie wyroku SN z dnia 25 lipca 2000 r., III CKN 1034/00, LEX nr 51873; uzasadnienie wyroku SN z dnia 12 grudnia 2000 r., V CKN 175/00, OSP 2001, z. 7-8, poz. 116